

De groeten uit OUDEWATER

Wijnie Kwakernaak-van Oudenallen

2007

Een uitgave van Canaletto/Repro-Holland, Alphen aan den Rijn
www.canaletto.nl

GERAADPLEEGDE BRONNEN:

A.C. van Aelst.

W.C. van Zijll jr. 1861.

Oudewater- Geschiedenis en Architectuur, Marijke Beek en Marinus Kooiman.

Krantenknipsels.

Oude prentkaarten vertellen over Oudewater, deel I en II, Johan Schouten.

Achtergrond en oorsprong van de familie De Boer.

Burgers en bestuurders, K. Hazelzet.

250 Jaar Franciscaanse Zielzorg in Oudewater.

Hoenkoop in verleden en heden, J.G.M. Boon.

Colofon:

Vormgeving/Druk: Drukkerij Vis Offset, Alphen aan den Rijn

Bindwerk: Boekbinderij Van Wijk, Utrecht

ISBN 978 90 6469 837 8

© 2007

Wijnie Kwakernaak-van Oudenallen

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of uitgezonden hetzij elektronisch, mechanisch door middel van fotokopie, microfilm, opname of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende op het auteursrecht.

WOORD VOORAF

I

Het initiatief tot samenstelling van dit boekje heb ik enkele jaren geleden genomen.

Opmerkingen om mijn kennis over Oudewater op te schrijven waren aanleiding om bij mijn ansichtkaartenverzameling aantekeningen te maken.

Kaarten en foto's geven visuele informatie die alleen op papier vastgelegd kan worden. Ze bevatten een schat aan gegevens, die zo bewaard zijn gebleven.

Bij ieder plaatje een praatje is een ander gegeven.

In mijn directe omgeving is menig verteller aan het woord geweest. Ook de door mij verzamelde krantenknipsels geven veel informatie over het wel en wee in Oudewater.

Onder invloed van veranderende omstandigheden laten de kaarten zien hoe men het een en ander heeft aangepast. Ze tonen als het ware een stukje geschiedenis over een groot deel van de 20ste eeuw.

Heel blij was ik met de extra informatie die ik kreeg van enkele stadgenoten.

Een speciaal woord van dank aan Wout van Kouwen voor zijn enthousiaste en betrokken medewerking, hulp en advies.

Oudewater, 2007

Winnie Kwakernaak van Oudenallen.

Gedeeltelijk de route van de stoomtram

We beginnen onze verkenning op het IJsselvere. Vanaf het gebouw “Seelt” was het sinds 1883 mogelijk om met de stoomtram vanuit Oudewater naar Gouda te reizen. Vanaf Gouda kon men dan weer met de trein verder naar Rotterdam en Den Haag.

Het vertrekpunt was bij het plantsoentje. De tram ging dan over de Goudse Straatweg, via de Tramweg naar de IJssel toe. Hij stak daar door middel van een draaibrug de rivier over en vervolgde over het jaagpad zijn weg langs Hekendorp en Haastrecht naar Gouda.

Volgens het opschrift aan de zijgevel van het hotel was hier “de wachtkamer der IJSM”. Men kon gerust naar binnengaan, want op de gevel staat tevens te lezen: “Hier wordt gewaarschuwd voor alle trammen”.

De poststempel van de kaart is van 10 juni 1902.

Vanuit het plantsoentje, gelegen aan de Kleine Gracht, was dit het uitzicht op de woningen met achtertuinen aan de Westerwal. Deze gracht was een onderdeel van de vestingwerken rond de stad.

De jongen op de foto was één van hen. Hij was slagersleerling bij Johannes van Oudenallen aan de Havenstraat.

Ook de achterkant van de foto is een genot om naar te kijken.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) was Nederland neutraal. Veel Belgen zijn toen gevlucht naar ons land. Zo ook naar Oudewater. Op deze kaart staan de vrouwen en kinderen. Er was ook een groep mannen. Dames uit de Oudewaterse burgerij zorgden voor de voedselvoorziening. Zij staan links en rechts van de groep.

Waar de vluchtelingen onderdak hadden is mij niet precies bekend. Het moet wel in de omgeving van de Westerwal geweest zijn.

De vier huisjes, staande aan het tweede gedeelte van de Westerwal zijn afgebroken om plaats te maken voor het kantoor van olieslagerij Verloop in 1939. In de fabriek werd uit copra, kool- en vlaszaad lijnolie en veevoer geperst. De olieslagerij werd in de volksmond de “Koekenfabriek” genoemd, omdat de vorm van de brokken voer iets van koekjes had. In de jaren '60 kreeg het de naam van de nieuwe eigenaar “Brinkers”. Omdat de fabriek soms een afschuwelijke stank veroorzaakte in ons stadje, sprak men vaak van “Stinkie Brinkie”. Daarom waren maar weinig mensen rouwig, toen de fabriek, die in 1973 door een brand verwoest werd, niet meer werd opgebouwd.